

ת"פ 24652/04/16 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו ריאלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24652-04-16 מדינת ישראל נ' אבו

ריאלה(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד שירה קניטל, עו"ד אביעד דוויק וגב' המאשימה

סמדר טובי, מתמחה.

נגד

מחמד אבו ריאלה (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.3.16 בסמוך לשעה 17:00 או 18:00 כאשר הנאשם היה בדרכו לביתו בעיסוויה, בשכונת "אל מדארס" אירעה התפרעות של כ-20 אנשים, חלקם היו רעולי פנים (להלן: "**ההתפרעות**") ו"**המתפרעים**" בהתאמה). המתפרעים ידו אבנים לעבר שוטרי מג"ב (להלן: "**השוטרים**") שעמדו בסמוך לאזור ההתפרעות. במסגרת ההתפרעות ידה הנאשם אבן לעבר השוטרים. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם לתקוף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק כשהוא התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו, היה מזוין בנשק קר והתקיפה הייתה בצוותא של יותר משני אנשים וכן השתתף בהתקהלות אסורה שהתחילו לבצע בה את מטרותיה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש ומאחר שהנאשם היה בן 18 שנים בעת ביצוע העבירות קמה חובה לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו בטרם יגזר דינו, ועל כן הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 18, רווק, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בכפר "עיסאווייה" במזרח ירושלים. הנאשם נשר מלימודיו וסיים תשע שנות לימוד נוכח קשייו הלימודיים והישגיו הנמוכים. עם נשירתו מהמסגרת החינוכית ועד למעצרו הנוכחי, הוא עבד באופן רצוף בתחום השיפוצים.

5. עוד עולה מהתסקיר כי משפחת מוצאו של הנאשם מנהלת אורח חיים נורמטיבי. משפחתו מונה שמונה

נפשות כאשר חמשת אחיו בטווח הגילאים 12-27 שנים, אחיו הבכור נשוי ומנהל משק בית עצמאי ואילו יתר אחיו מתגוררים בבית המשפחה. אבין בן 49 שנים ועובד כמנהל משק בית מלון בירושלים. אמו בת 47 ועקרת בית.

6. אשר לביצוע העבירות, הנאשם התקשה לשאת באחריות למעשיו. לדבריו, הוא הודה במיוחס לו נוכח לחצים שהופעלו עליו ורצונו לסיים את ההליכים המשפטיים בתקופה הקרובה. הנאשם הסביר את מעורבותו בעבירות הנדונות בשל הימצאותו בסביבה בה התקיימה ההתפרעות. הוא שלל התנהגות אלימה או תוקפנית כלפי שוטרים ושלל שייכות לארגונים האחראיים על הפגנות או כל פעילות מפרת חוק.

7. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם התייחסות השלכתית, עם יכולת מועטה להכרה בחומרת המעשים המיוחסים לו אשר עסוק בהצגת עצמו באור חיובי ובהדגשת החלקים המתפקדים בהתנהלותו. בנוסף, לנאשם מעורבות בעבירות אלימות כלפי שוטרים בעבר, כאשר סנקציות עונשיות שהושטו עליו לא סייעו להפחתת ההתנהלות עוברת חוק. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם נמנע משיתוף ביחס למניעיו וטשטש את אופי המעשים המיוחסים לו, ככל הנראה על רקע תפיסתו את שירות המבחן כגורם המייצג ממסד ושלטונות החוק. כל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכון ברמה בינונית להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית.

8. בהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, הערכת הסיכון, כאשר הנאשם התקשה להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

9. באי כוח המאשימה ציינו כי הערכים עליהם יש להגן בבסיס העבירות בהם הורשע הנאשם הם פגיעה בערך חיי אדם ופגיעה בשלמות הגוף. עוד הוסיפו כי מעשים אלה פוגעים בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ציינו ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות שעה שהיה בגיר והיה מודע למעשיו, וכי מדובר בהתפרעות המונית, כאשר חלק מהמתפרעים היו רעולי פנים וההתפרעות אירעה במהלך חודש מרץ, במסגרת גל של התפרעויות. על כן, סברו ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשים והגישו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

11. אשר לעונש המתאים, הדגישו ב"כ המאשימה את הצורך בהרתעת הרבים נוכח המצב הביטחוני השורר בירושלים והציגו דו"ח בדבר הקיף ידווי האבנים בירושלים בין השנים 2010 ועד 2016 (ת/2). עוד הדגישו ב"כ המאשימה את הצורך בהרתעת היחיד, שכן לנאשם תיק קודם בגינו נדון כנער בשל עבירות דומות, שם בית המשפט החליט שלא להרשיע את הנאשם. הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שנתנה לו וחזר לסורו. כמו כן ב"כ המאשימה הוסיפו כי עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם תלה את האחריות לעבירות בגורמים אחרים ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן, והסיכון ממנו הוא בינוני להישנות העבירות. לפיכך סברו ב"כ המאשימה כי יש להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, מאסר מותנה וקנס.

12. בראשית דבריו ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו והוא לוקח אחריות למעשיו. אשר למתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם סבר כי מתחמי הענישה והפסיקה שהגישה המאשימה חמורים יותר ממקרה זה, וזאת בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה שאין במדרג חומרה גבוה, נוכח עיתוי ביצוע העבירה,

היקף המשתתפים בהתפרעות, העדר נזק לגוף או לרכוש וחלקו של הנאשם בביצוע העבירה. על כן סבר כי יש לאמץ את מתחם העונש ההולם אשר נקבע בעפ"ג 38296-07-16 ולהשית על הנאשם מאסר של מספר חודשים בלבד החופף את ימי מעצרו.

13. הנאשם בדברו האחרון, לא הוסיף דבר.

מתחם העונש ההולם

14. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים המוגנים בעומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירת החיים ושלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל מי שאמונים על אכיפתו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

16. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מחד יש להתחשב בכך שמדובר באירוע של 20 משתתפים, כאשר חלקם היו רעולי פנים וידו אבנים לעבר השוטרים, כך שיש פוטנציאל נזק חמור לשוטרים שבאו לבצע את תפקידם כתוצאה מזריקת האבן לעברם במהלך ההתפרעות.

17. יחד עם זאת, האירוע לא אירע במועד רגיש ובמקום בו קיימת רגישות מיוחדת- אין מדובר על התפרעות על הר הבית אלא על התפרעות נקודתית בשכונת עיסוויה. כמו כן אין מדובר בשימוש בזיקוקים או באמצעים חמורים יותר. אין מדובר באירוע שאירע תוך תכנון מוקדם כאשר הנאשם השליך אבנים בעודו רעול פנים, אלא מדובר בידיו אבן אחת של הנאשם לעבר השוטרים, כאשר הנאשם היה בדרכו לביתו בעיסוויה. כן לא מצוין בכתב האישום כי במהלך האירוע נפגעו שוטרים, אזרחים או רכוש ציבורי, ועל כן אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

18. אשר לענישה הנוהגת, בית המשפט המחוזי לאחרונה קבע באירועים דומים מתחמים הנעים בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. אני מפנה לעפ"ג 19254-02-16, וכן 3148-02-16. יחד עם זאת, מדובר באירועים חמורים יותר וזאת בהתחשב בטיב ההתפרעות, במקום ההתפרעות ובחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות (עוד ר' בעניין זה ת"פ 30233-11-15, שם קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות יותר מהנדון בענייננו. כן קבעתי בת"פ 48232-03-13 כי בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר ל-10 חודשי מאסר ור' בעניין זה גם את ת"פ 51944-02-12 מתחם אשר אושר בבית המשפט המחוזי בע"פ 46863-11-12. כן קבעתי לאחרונה בת"פ 54459-01-16 בשל אירוע ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות מתחם עונש הולם הנע בין חמישה חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר, עוד ראה ת"פ 40201-02-16 שם קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל-15 חודשי מאסר, כאשר נסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר מהנסיבות בענייננו).

19. נוכח נסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-20 חודשי מאסר (ר' פסקה 4 לעפ"ג 38296-07-16 **מדינת ישראל נ' עליאן ואח'** (ניתן 2.8.16), שם נקבע כי יש להעלות את הרף העליון של המתחם, בשל שיקולי הלימה והחשש הכבד לשלום הציבור והסיכון הטמון במעשים לחיי אדם).

העונש המתאים

20. בעניינו של הנאשם יש לשקול את הצורך בהרתעת הרבים נוכח היקף ההתפרעויות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון בירושלים, אשר בשנים האחרונות הפכו לחזון נפרץ.

עוד יש לתת דגש על הצורך בהרתעת היחיד ועל הצורך להגן על הציבור מפני הנאשם, שזאת מעורבותו השנייה בעבירות מסוג זה, שכן לנאשם רישום פלילי בעבירות דומות אותן ביצע לפני למעלה מחמש שנים שעה שהיה קטין. לכך יש להוסיף כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וקצינת המבחן סברה כי הנאשם השליך אחריות למעשה העבירות על גורמים חיצוניים ובכך קיים סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית.

21. מאידך שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה בן 18 שנים בעת ביצוע העבירות, את לקיחת האחריות, והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר במשך למעלה משישה חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

22. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על הציבור. יחד עם זאת בהתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי משמעותי, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, החלטתי לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, אך לא הנמוך ביותר וזאת בשל צורך במתן משקל משמעותי לצורך בהרתעת הרבים ולהרתעת הנאשם.

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 8 חודשי מאסר אשר ירצו מיום מעצרו, 5.4.16.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. 3 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 152 או 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.